

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Budapest IV. megyeházán 9. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A közlemények csak bérmentesen fogadják el.

Kéziratok csak rendkívül esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:

Budapest IV. megyeházán 9. sz. Vodianer F. nyomdájában.

Előfizetési díj:

Vidékre postán vagy helyben lázhoz hordva:
Egy évre 20.—
Félévre 10.—
Negyedévre 5.—
Egy hónapra 1.80

Egy szám 8 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasábos petisort egy- szi hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
Bélyeg díj minden hirdetésért kü- lön 30 kr.

Nyitlár: Öt hasábos sor 30 krajczár.

Az országsházól.

— Október 6. —

Százszoros vizsgálhat adó természet tudósító fülekkel lehetnek megáldva a „Pesti N.” clique szellem iránt fogékony emberei, midőn „zajos eljenzésekkel” kísértnek mondják a beszédet, melyet Szell Kálmán az 1877-diki költségvetést benyújtotta. Ezzel szemben hitatkozunk a ház és karzat látogatóinak arányos hall-idegére és tisztességűd igazmondására: zajosnak mondható az oly fogadtatás, mely szembevető jeleit viseli a hidegségnek. Maga Szell Kálmán többszörösen kényszerítve volt az unatkozás és türelmetlenség ellen a figyelmet kérni, annyira ellenszenvesen fogadták minden oldalról.

Ha férfias számot vet a pénzügyér ur e hangulatalt, mely az államháztartás ügyének fontos volta dacára csak félig töltö meg a házat, és még e félépességből is a beszéd java részén a folyosók nyeltek az elégedetlenséget, bizvást lejártnak tekintheti egyéniségét. De hát valóban kipróbált feladat is volt végig-hallgatni nyugodtan az exposit, mely oly ügyetlen fogásokkal nyult hozzá a Lónyay által leg- alább elegantiával és büvészi könnyűséggel produkált szemfényvesztéshez, mintha szentöl- szembe éretlenül akarta volna a házzal, hogy anyai járatlanságot tétel fel tagjairól még a kétszerkettő legegyszerűbb számviteli körül is, hogy a házól Olesó Jánosok módjára az előirányzatok és pénztári eredmények összeza- varásán alapult csoportosításokkal hamis eredményeket vonhat le, „ugy sem veszik észre.”

Megjárta volna e mód, ha valahogyan megiskerült volna elszakítottán a tizenöt millióra előirányzott pénzügyi hiányt. Mert minden fogás dugába dől azon kézzelfogható számtani adat következtében, hogy az 1877-iki deficit még Szell Kálmán ur számtá- sái szerint is nagyobb az 1876-ra előirányzott deficitnél. Ehez járul azon megdö- bentő adat, hogy már az 1876-diki deficit előirányzatánál is a szemfényvesztéshez folya- modott, mert a tényleges eredmény nagyobb- nak igazolja a hiányt, mint azt Szell Kálmán ur számtátsába vette, s így bizonyosképp vehető, hogy az 1877-ikre még a 76-iki előirányzat- nál is többre számított deficit tényleg nem- csak az előirányzatnál, hanem a 66-iki is tényle- ges eredménynél is nagyobb lesz. Szóval a számtani tény, minden hímezés és hámozás, ide-oda csempézkedés nélkül, tisztán az ex- pose számtátsáinak világánál is, azt bizonyítja, hogy államháztartásunk rosszabbul, és a deficitiek állandó tényezőkép kísértének az előirányzatokban és állandó tényezőkép nö- veksznek a végeredmény szerint.

Ha az adóemelésekből „várható” be- vételzaporodás és a kiadások megszorításából eredő pénzügyi eredmény összege a mérleg ja- vulásának „vehető”: akkor az ezek dacára emelkedő deficit a pénzügyi helyzet rosszabb- lulásának jele. Ez magyaráz annyit tesz, hogy a jelen rendszer egy nagy képtelenség, mely ideig-óráig fenntarthatja magát, a való elta- karásával, s a vérmes előirányzatok által szántsándékkal eltitkolt eredményekre alapított számviteli fogásokkal, de annál köze- lebb és rettenetesebb lesz a katastropha, mely e gazdálkodást mulhatatlanul kö- vetni fogja. Kétségtelemmel teszi ezt a jelen fo- gások mellett sem elburkolható deficit állan- dósága, sőt a hirhéd megtakarítások és jöve- delmi fokozásokhoz képes jiszető növekedése; de kétségtelemmel teszi főképp a fedezeteknek immár szinpadias hatással megkezdett es- terkelő előállítását.

Eddig a kölcsönök tékozló politikája a nyakrafőre és gondatlanul csinált adósságokban talalta fel a mindig emelkedett deficitet fede- zésének módját. Most már a nemzeti vagyon és jövedelem e divatos megkappasztási módja, melyhez a barbarkori sarcolások kíméletlenek mondhatók, véget ért az európai pénzvizonyok zárkozottsága, és az országos hitel megrendült volta miatt, Szell Kálmán ur eljutott a végnek kezdetéhez, azaz a ponthoz, a hol 3—5 éven belül okvetlenül elő fog állani a „se pénz, se posztó”, se állam, se hitel buktató veszedelme.

E félelem pont Szell Kálmán mai expo- zéjában veté előre az árnyékát. Midőn a fede- zés nagy kérdőjele kísérteties nagyságában terpszkedett a pénzügyér ur előtt, a csuklás és hebegés mozzanatát kerülgették tavaly még oly szaporán, s helyenkint bizalomtól áradó szót. A kétségbeesett pénzügyi rendszer kérelhetlensége nyomta a lelkét és szorította nyeldekölőjét; a hang alászállott, a számréciz- lálás fenakadt, a biztató frázisok berekedtek és a háznak csupán e pontnál ébredező kívá- ncsisága és néma halgatása fejtött figyelmé- nem kapott egyebet mint a kétségűd ereje. És e helyett volt részünk a nyomorúságos biztat- gások koromrajzában; s hogy absolute ne építhessünk ezek vázlatos szövegűreire sem, az 1877-iki tizenöt milliónyi deficit fedezésének módja tehát elkezdte sorolni Szell ur pénzü- gyi tehetsége az 1878-ban „valószínűleg”

beáll, innen-onnan „remélhető”, ez is, az is, „valaminek” beszámítható bevételeit, melyek- ről az ő furcsa számádása „hiszi”, hogy „meglesz”.

Komorabb rajzát a pénzügyi helyzetnek e találgatásokra alapított fedezési módozatnál, a legsötétebben túltól szol sem adhatná. Pusztán ez az egy része beszédének elég, hogy el- itélje az egész rendszert és végkép alássa a bizalmat a fenálló politika iránt, mely a szá- mok rideg tétélei, s a kézzelfogható eredmé- nyek helyett, a bohó hiszeműség számára fest ezíra látképet, s a kenyérrét sohajtozó inséget a jövendőben remélhető paradicsomi örömök- ket biztatja. Csak hogy uram, tisztelt pénzügyér ur: exponálál egyedül a számkok beszédnek, mert sem a „volt” sem a „lesz” üres szólamai nem képeznek számviteli és pénzügyi tényező- ket, azokra egy velős magyar közmondás szer- int „a zsidó nem ad semmit.” Nem ad tehát a Rottschild bankárszövetség sem. Oly megma- sítatlan életigazság ez, melyet a nádszál re- ményekre és a szerencse forgandó kerekére épített mai pénzügyi álláspontnak is tekintetbe kellett venni, még ha nem 1878 ra, hanem az előirányzat alapján szolgáló 1877-iki költség- vetésre is „számítja el a leszen” ürességét.

Ez igazság vezethette rá Szell ur immár meg buktatnak mondható politikáját a de- ficit-fedezés ama további megoldási módoza- tálhoz, például a vasuti beruházások törvények- nek értékesítéséhez, melyeket csak a deronthoz közel álló állapotok ajánlhatnak a kétségbe- esett politika kétségűd eszköze gyantát. Vagy lehet-e kétségűd ebből deficit-fedezési eszközt keresve is találni, mint oly értékesít- ést, mely a pénzügyér saját bevallása szerint is csak akkor történhet meg, „ha a viszonyok megengedik.”

Szóljunk-e többet ma ez exposit jellemzé- sére? Bonczoljuk-e tovább elszámításokban, titkolozásban, ugrásokban, reménybeli nullák- ban, szemfényvesztő csoportosításokban riktó- lag és kihívólag bővelkedő tartalmát? Minek? Ott az irás, forgások! A ki elég hülye és vak, ezek láttára is bizoni, hogy a jelen ren- dzer „megmenti az országot”; a ki a bemutat- tott költségvetés megdöbentő adatai dacára fentarthatónak véli a minden téren szédítő vereségeket mutató politikát: az kérje vissza kölcsönmesterrel a számtan oktatására fordít- tott pénzt, s álljon be Szellhez bámulni az oktondiakra számító tudományát, mely a tava- rlyi exposéban kiszámítá, hogy 1876-ra már csak 8 milliónak, 1877-re elenyészőleg kisebb- nek kell lenni a hiányának; s minthogy most 15 millióra irányozza elő, ez algebra szerint 15 kevesebb 8-nál, kevesebb 4-nél, sőt kevesebb a semminél is.

Ez aztán Bosko-művészet! Kár, hogy je- lenete rendkívül élénken emlékezteti az embert az eset által vászonra vetett falusi korcsmai jelenetre, a hol az együgyűre számító ez- mester a szájakat tátó emberek zsebéből ki- cseni a pénzt. Ezt a mesterség értékesítésének nevezte a művész, és bizonyára Szell is a pénzü- gyi tudomány egyensúlyhelyreállító értékesít- ésének tartja, ha annyi áldozat és adóemelé- s végeredménye gyantán nem marad egyéb, mint az üresre és pörére vetkötött — nemzet.

V—y.

Az országgyűlési szabadlevélv párt mai értekezletét Gorove elnök megnyit- ta, felolvasott a mentelmi bizottság Miléti- cius mentelmi ügyre vonatkozó jelentését, melyet az ér- tekezlet egyhangulag helyesléssel fogadott.

Ezután Tisza Kálmán miniszterelnök emel- szót, s azon eshetőség felmerülését indítványra vonatkozólag, hogy a mentelmi ügyre néve konkrét és pozitív törvény hozassék, megjegyezte, hogy csak is olyanforma határozati javaslatot fogadják el, hogy a kormány az ügyet komoly figyelem tárgyává tegye. Hozza teszi még azt is, hogy oly is a hol a mentelmi ügy pozitív törvény által szabályozva van, az országgyűlési szünetek alatt a képviselők szem- ben a bíróságok csak úgy járnak el, mint bárki más irányában; és hogy ő részéről a pozitív konkrét törvénynek nem barátja, miután szerinte a képvise- lői immunitást jobban biztosítja az, hogy ha minden konkrét esetben a képviselő ügye az országgyűlés elé hozatván, ott a kormány felelőssége mellett eset-ről-esetre intéztetik el.

Az értekezlet a miniszterelnök nyilatkozatát szünet helyesléssel fogadja. Ugyancsak a miniszterelnök az elnapolásra néve azon véleményben van, hogy a Miléti- cius ügy befejezése után a ház november közepé tájéig elna- polandó lenne; az alatt a pénzügyi, a közlekedési és az igazságügyi bizottságok végeznek a rajok bizott teendőket; és pedig a pénzügyi bizottság a költség- vetést, póthitel és a keleti vasut kérdését, — az igazságügyi a bagatell ügyet, a büntető törvény- könyvet és a meg nem jelent képviselő ügyét.

A novemberben megújuló ülésnek újabb tárgyaiul pedig bejelenti, hogy a belügyminis- terium az árvaügy és a megyei házi pénz- társakra vonatkozó javaslatokat körülbelül az ülészak végné fogja terjesztani a főrendi- ház módosítását illető javaslatot; az igaz- ságügyminiszter meg a rendőri kihágásokra és az urbéri rendezésekre novelláris javaslatot; a közle- kedési miniszterium pedig a közmunka ügy ren- dezése és a kassa-oderbergi vasutra és a határövi- déki vasutra vonatkozó, a pénzügyi és kereskedelmi miniszteriumnak pedig a kereskedelmi és vámszó- vetségre vonatkozó javaslatokat fogják benyújtani. Az értekezlet egy tagja a polg. perrendtar- tásra vonatkozó törvényjavaslat benyújtását sürgeti. Az igazságügyminiszter erre kije-

lenti, hogy e tvjavaslatok tárgyalásának idejére a kívánt javaslatot szintén beterjeszti.

Végül a miniszterelnök bejelenti azon választ, melyet Szalay Imrénének a katonai vezérgétsékre vonatkozó interpellációjára adott, melyben kijelenti, hogy az egyes esetekben a legnyugodt szigorral fog eljárni; a fegyverviselés megszüntetésének idejét azonban nem véli elérkezettnek.

Ezzel az értekezlet eloszlott.

A mentelmi bizottság ma d. u. tart- tott ülésében a fűgyesnek jelentése olvastatván fel, melyben a „Zastava” ellen indított keresetet visszavonja; ezt a bizottság tudomásul vette.

A „független szabadlevélv párt” mai értekezletében a fűgyesnek jelentése olvastatván fel, melyben a „Zastava” ellen indított keresetet visszavonja; ezt a bizottság tudomásul vette.

Az 1877-iki államköltségvetés.

Előirányzat		1877. 1876.	
A) Rendes kiadások. forint.			
Királyi udvartartás	4,650,000	4,650,000	
Kabineti iroda	74,941	74,295	
Országgyűlés	916,315	890,315	
Közösügyi kiadások	31,497,861	33,693,956	
Központi nyugdíjak	171,015	217,833	
Nyugdíjak	3,641,857	3,558,404	
Államadósságok	75,002,843	72,913,117	
Vasuti kamamatbizosítási előlegek	15,000,000	15,000,000	
Horvát-Szlavonországok belbizgatása	5,258,308	5,148,600	
Fiume	86,320	84,410	
Állami számvérvészek	132,280	134,280	
Miniszterelhők	310,760	212,620	
O felsőge személye körüli miniszterium	50,343	51,062	
Horvát-szlavon-dalmát miniszterium	35,940	36,340	
Belügyminiszterium	6,822,464	6,821,133	
Pénzügyminiszterium	6,654,462	6,814,749	
Közmunka- és közlekedési miniszterium	3,800,193	4,099,968	
Földmívelés-, ipar- és ke- reskedel. miniszterium	1,263,840	1,387,686	
Vallás- és közoktatásügyi miniszterium	3,557,988	3,536,816	
Igazságügyi miniszterium	9,171,394	9,515,092	
Honvédelmi miniszterium	5,927,760	5,986,248	
Összesen: 174,055,984	174,988,926		
B) Átmeneti kiadások és beruházások.			
I. Átmeneti kiadások.			
Pénzügyminiszterium	255,801	553,976	
Földmívelés-, ipar- és ke- reskedel. miniszterium	28,000	119,121	
Honvédelmi miniszterium	109,215	364,215	
Összesen	393,016	1,037,312	
II. Beruházások.			
Pénzügyminiszterium	2,082,616	2,423,216	
Közmunka- és közlekedési miniszterium	3,404,122	4,974,059	
Földmívelés-, ipar- és ke- reskedel. miniszterium	3,000	1,500	
Vallás- és közoktatásügyi miniszterium	20,000	25,400	
Igazságügyi miniszterium	40,000	40,000	
Összesen	5,549,738	7,466,175	
Összes kiadás	179,998,738	173,490,413	
A) Rendes bevételek.			
Egyenes adók	86,344,423	86,712,107	
Fogatási adók	13,326,689	13,032,830	
Határavam (kezelési áta- lanyból)	139,987	128,788	
Bélyeg	7,846,111	7,857,074	
Jogilletékek	—	—	
Díjak	15,326,422	16,528,094	
Féjmelés	9,278	10,325	
Ut-, hid- és rérvám	20,349	20,349	
Dohány	15,015,659	16,178,646	
Lotto	1,837,487	1,692,687	
Só	10,997,039	10,866,215	
Államjóságok	3,856,089	3,956,819	
Államerdek	2,619,264	2,305,950	
Pényszat és pénzverés	246,048	500,919	
Államnyomda	36,181	36,181	
Államépületek	21,430	21,837	
Államvasutak és azok gép- gyára	2,915,530	2,480,000	
Igő államvagyon	386,554	478,162	
Könlőfelé bevételek	390,121	378,301	
Posta	927,740	832,100	
Távira (hiány)	344,210	361,900	
Bányailletek	100,000	100,100	
Összesen	162,012,191	163,755,484	
B) Átmeneti bevételek.			
Sorsolási kölcsön	175,401	1,583,971	
Börzsszállás	14,068	19,273	
Tisza koronát kerület vált- ságússzege	154,052	185,714	
Államjávok eladásából	400,000	400,000	
Állami előlegekből	672,100	673,100	
Az államirtókban lévő értékpapírok értékesíté- seből	1,500,000	1,545,000	
Vallás- és közoktatásügyi miniszterium	—	10,500	
Összesen	2,915,621	4,417,558	
Összes bevétel	164,927,812	168,173,042	
Összes kiadás	179,998,738	183,490,413	
Hiány	15,070,926	15,317,371	

Montenegró és a porta között, egy bécsi sürgöny szerint, közlekedt történt. A porta állítólag hajlandó átengedni a Zetavölgyet Montenegró számára.

A török-montenegrói harcztéről je- lentik, hogy a montenegróiak és fölkelők egy hadosztály a hó 4-én dugabozta Muktar passa utó- csapatait Vrbno, Dubocanin, Jazen és Kraoicza mellett s megfutattotta azokat. Ragusából egyb- írtát jelentik, hogy Montenegró s Törökország köz nyelőlbb külön béke kötetik.

Konstantinápolyból jelentik folyó hó 5-éről, hogy a britt nagykövet ünnepeyes kihál- gatásán átada új megbízó levélét a szultánnak, ki ezután a külügyminiszter jelenlétében magán ki- hallgatáson fogadta. Riza pass, ki közelébb keres- kedelmi miniszterre neveztetett ki, tárca nélküli miniszter lesz.

Montenegró és a porta között, egy bécsi sürgöny szerint, közlekedt történt. A porta állítólag hajlandó átengedni a Zetavölgyet Montenegró számára.

E mellett a lég telve van bizonyos tikkasztó párával, a közel jövendő felől bizonytalansá- gal, minek következtében a békeltetés ügye mely álomba merült.

A hatalmak hirhéd, és a közvéleményt a keleti kérdés gyors megoldásával biztató egyet- értése, még mielőtt cselekvésre került volna a dolog, a porta válaszában pusztá hirtől szépen elpárolgott, s a hatalmak, mint egy csoport csinyan kapott gyermek, ahányan vannak, annyi szögletbe húzták meg magokat. Elő- szempolyognak-e még, folytatni a játékok, vagy kölcsönös szemrehányás és ebből civódás ke- lteznek-e, azt ma kevésbé tudhatni, mint teg- nap, minél fogva nem marad egyéb hátra, mint a jelen bizonytalanságában, amennyire lehet, nyugodtan várni a bekövetkező események előjeleit.

Minő a helyzet képe a jelen pillanatban, kitűnik a következő részletekből. Országos- gyal, hogy leplezhetlen vágyat áru el a keleti ügyeket önhatámulag elintézni, egyik javaslatot a másik után ajánlgatja a keleti ügyek elintézésére néve. Most épen a végböl kereste meg a hatalmakat, hogy szövetkez- nek s kényszerítsék Törökországot fegyverszü- netre vagy legalább is fegyvernagyvásra. A régi nótát fujja tehát s azt akarja, hogy a ha- talmak is a jobbik lovat üssék, holott józan az volna, hogy e tekintetben a megcsöknyösödött Szerbiára kerülne a sor valahára. Ném e or- szág hallgat, s ha nem kacsintgatna lopva Országosra, alig lehetne sejtetni, minő terve- ket rejteget a titkolózás leple alatt. Fran- cziaország, mint a legutóbbi miniszterta- nács elhatározta, tartózkodni fog minden kez- deményezéstől, sőt még a tetleges közremű- ködéstől is. O laszországról hasonló lehetne mondani, a mennyiben valótlannak bizonyulna azon hir, hogy Országoszággal értekezik. Törökország pedig ezen ránéve kedvező körü- lményekből erőt merít a közelebb hangoztatott fenyegetések ellen s nem fél, sem ultimatum, sem fotta-demonstrációtól, csupán az „autono- mia” szótól, mert ezt a porta legutóbb tartott rendkívül nagy tacsában kitérültek a reform- javaslatból s helyébe ezt írták: „helyi köz- igazgatási szervezet.” Csak Ausztria-Ma- gyarország és Anglia magatartása felől nincs hir; pedig főleg e kettőnek kellene most hallani szavát, mivel az előbbi a reformjy- zékek, az utóbbi pedig a békejavaslatok elő- terjesztése által vállalt magára a közvélemény előtt békebírói költességeket.

Hogy a porta közölte-e már válaszá- t a hatalmakkal, még ma sem bizonyos. Hirlik, hogy a hatalmak még egyszer felszólítják a portát az angol javaslatok elfogadására, — ezt nevezik „sonnatio”-nak, — s ha ez is eredmény nélkül maradna, csak akkor nyulnak majd kényszerítő eszközökhöz. Erre néve azonban a nagyvezér f. hó 4-én az angol nagy- követnek ismételve kijelentette, hogy a szultán feljegyőgát az idegen beavatkozás által csök- kenteni nem enged, mert ez a porta detronizá- lását jelentené. A törökök mindenre készen állanak s már összpontosítják hajhadukat a Dardanellákban.

Montenegró és a porta között, egy bécsi sürgöny szerint, közlekedt történt. A porta állítólag hajlandó átengedni a Zetavölgyet Montenegró számára.

A török-montenegrói harcztéről je- lentik, hogy a montenegróiak és fölkelők egy hadosztály a hó 4-én dugabozta Muktar passa utó- csapatait Vrbno, Dubocanin, Jazen és Kraoicza mellett s megfutattotta azokat. Ragusából egyb- írtát jelentik, hogy Montenegró s Törökország köz nyelőlbb külön béke kötetik.

Konstantinápolyból jelentik folyó hó 5-éről, hogy a britt nagykövet ünnepeyes kihál- gatásán átada új megbízó levélét a szultánnak, ki ezután a külügyminiszter jelenlétében magán ki- hallgatáson fogadta. Riza pass, ki közelébb keres- kedelmi miniszterre neveztetett ki, tárca nélküli miniszter lesz.

Montenegró és a porta között, egy bécsi sürgöny szerint, közlekedt történt. A porta állítólag hajlandó átengedni a Zetavölgyet Montenegró számára.

maga után semmi veszélyes következményt, ha Ausztria-Magyarország részéről, jegyzék, vagy plane rosszállási nyilatkozat küldetnek a buka- resti kormányhoz. Mert ha a közös külügymi- niszter tudott intézkedni a szt.-pétervári kabi- netnél az iránt, hogy a vere keresztelti visz- szacélés megszüntessék, miért ne teltetne egy román kormányál, mely a semlegeséget oly eklatanus sérti. Visszatetséget szül, hogy a magyar kormány, mely a keleti kérdésnél oly közelről van érdekelve, nem iparkodik a béke helyreállítására már azáltal is, hogy a sem- legesség szigorú megtartásával és tartatásával a háborút lokalizálja.

Tisza válaszában legkedvezőbb fogad- ták azon passust, mely szerint Országosra- gyal biztositotta Ausztria-Magyarországot, hogy a hadseregnél szabadságolások nem fognak tör- tenni, hogy a csapat kivándorlások ez által is megnehezíttessenek.

Bizonyos comikus oldala is volt a mai gyűlésnek, midőn Csernátóy az interpellat- ójára adott válasza megegyően észrevételeit, egy- uttal Irányi megjegyzéseire is felelt, akrván őt capacitálni, miszerint a magyar kormány- nak semmi köze nem lehet aziránt, vajjon mint sérti meg Románia a semlegeséget. Ezen megjegyzé- seiről, melyet a belügyérnek lehetett volna meg- tenni, s mely a képviselőknek észbe juttatá az alig pár percczel előbb Tisza által idézett hi- vatlan prókator szerepét, az elnök Csernátóy- nál rendre is utasította.

A ház többé a miniszterelnök választás tudomásul vette, s a válasz egy részét a füg- getlenség párt is.

Ülés végén Péchy közl. miniszter vála- szolt Bujanovics tegnapielőtti interpellációjára, mely szintén tudomásul vétetett.

II. A képviselőház ülése október 6-án.

Elnök Gyhy Kálmán. A kormány részéről jelen van, valamennyi miniszter.

A jegyzőkönyv felolvasatván, észrevétel nél- küli hitelesíteték.

Elnök Jeleni, hogy a miniszterelnököt vett á- tar szerint ő felség névünnepe alkalmából a képy. ház által kifejezett szerencse kívánatokot, táviratlag szívesül köz- szönetét nyújtotta. Bemutatta Casád megye közönségének feltejesztését Fölvár község, a pusztának, valamint a szék- egyházi pusztának a megyéhez visszacsatolásra iránt; to- vábbá He

